U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Bc. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **V. Z.**, zastoupený JUDr. Miroslavem Soukupem, advokátem se sídlem Na Harfě 7, 190 00 Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2005, č. j. OAM-1367/VL-07-12-2005, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 2. 2007, č. j. 64 Az 102/2005 - 24,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna ustanoveného advokáta JUDr. Miroslava Soukupa **s e u r č u j e** částkou 5712 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 19. 8. 2005 zamítl žalovaný žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (zákon o azylu).

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 30. 8. 2005. Krajský soud svým rozsudkem ze dne 21. 2. 2007 žalobu zamítl.

Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, v jejímž doplnění zúžil důvody podané kasační stížnosti na důvod obsažený v § 103 odst. 1 písm. a), tedy na nesprávné posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. K tomu dále uvedl, že v případě odcizených 7000 USD, které mu byly ukradeny na tržišti, se neobrátil na ukrajinskou policii proto, že měl informace o tom, že řada jejích příslušníků je propojena s osobami, které půjčují peníze. Bránit se těmto lidem znamená být v ohrožení života z jejich strany za nečinného přihlížení některých příslušníků tamní policie.

Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a navrhl, aby Nejvyšší správní soud předmětné rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je nepřijatelná.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda kasační stížnost ve smyslu § 104a s. ř. s. svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, a zda je tedy možno ji považovat za přijatelnou. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze přitom pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Jak již Nejvyšší správní soud uvedl v řadě svých rozhodnutí (viz např. rozsudky ze dne 13. 7. 2005, č. j. 2 Azs 427/2004 - 40, ze dne 20. 1. 2005, č. j. 6 Azs 243/2004 - 48, nebo ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, všechny dostupné na www.nssoud.cz), problémy se soukromými osobami (krádež peněz), které navíc stěžovatel neoznámil příslušným státním orgánům v zemi původu (policii) nemohou postačovat k udělení azylu. Tím spíše za situace, kdy žádostí o udělení azylu sleduje stěžovatel legalizaci svého pobytu na území ČR po správním vyhoštění (blíže viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2005, č. j. 4 Azs 300/2004 - 36, www.nssoud.cz, nebo rozsudek ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 7/2003 - 60, www.nssoud.cz) Z uvedeného je zřejmé, že námitka, již stěžovatel učinil předmětem sporu, byla v judikatuře zdejšího soudu opakovaně řešena s týmž výsledkem, a krajský soud se nedopustil ani žádného pochybení, které by bylo natolik intenzivní, že by mohlo přivodit odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by tak založilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na námitku, kterou stěžovatel vznesl v kasační stížnosti. Kasační stížnost tedy svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele; Nejvyšší správní soud ji proto shledal ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl. Návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud nezabýval, neboť kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany má odkladný účinek ze zákona (§ 32 odst. 3 zákona o azylu).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta. Zástupci, který byl stěžovatelce ustanoven soudem, náleží mimosmluvní odměna podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu). Soud proto přiznal ustanovenému zástupci v souladu se sazbou mimosmluvní odměny 4200 Kč za dva úkony právní služby, kterými jsou první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a doplnění kasační stížnosti [§ 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu] a 600 Kč jako paušální náhradu výdajů s těmito úkony spojených [§ 13 odst. 3 advokátního tarifu]. Jelikož zástupce stěžovatele je plátcem daně z přidané hodnoty, zvýšil soud náklady řízení ve smyslu § 35 odst. 8 s. ř. s. o 912 Kč. Celkem tedy zástupci náleží 5712 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2008

JUDr. Marie
Žišková
předsedkyně senátu